

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce:	Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu
Diplomant/ka:	Pavel Matějús
Autor posudku:	Mgr. František Korbel, Ph. D.
Datum:	29. dubna 2011

1. Zadání a cíl práce

Autor se rozhodl zpracovat téma, které sice není nikterak originální, ale o to více je praktické. Poznatky, které při tom získal, se mu nepochybně v budoucnu hodí, neboť základem orientace každého právníka v právu je proces, přičemž úprava řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu v soudním řádu správním je základním a nejčastěji využívaným typem řízení ve správním soudnictví.

2. Obsahové zpracování práce

Práci hodnotím jako poměrně zdařilou a mohu-li soudit průměrnou úroveň magisterských prací, pak se mi jeví jako nadprůměrná. Nepřináší sice příliš objevných myšlenek, ale to sám autor s ohledem na volbu tématu v úvodu přiznává. Na druhou stranu se ze stejného důvodu v práci neobjevují ani nějaké hrubé věcné chyby. Důležité však je, že autor dokázal zvolené téma zpracovat bez zbytečných „kudrlinek“ a zbytečného protahování práce a popis stávajícího právního stavu provedl důkladně, teoreticky v zásadě správně a s velmi slušnou prací s judikaturou.

V úvodní části věnující se vývoji správního soudnictví na str. 5 a 6 jsou správně popisovány důvody, pro které Ústavní soud zrušil předchozí koncepci správního soudnictví v části páté občanského soudního řádu. Postrádám však uvedení hlavního důvodu, který způsoboval rozpor s článkem 6 Úmluvy. O co šlo?

Výhradu mám k označování soudní judikatury správních soudů za pramen pozitivního práva (str. 7). Volil bych spíše dikci, že jde o pramen *výkladu* práva.

Ve výkladu o příslušnosti soudů (str. 10) autor popisuje místní příslušnost krajských soudů. Jak je tomu v Praze? A nechystá se tu nějaká změna?

Jak je to s nahlížením do spisu, pokud bude obsahovat obchodní tajemství?

Pokud jde o doručování, souhlasím, že SŘS odkazuje na podpůrné použití OSŘ. Na prvním místě se ovšem podle OSŘ nedoručuje do datové schránky. Jak tomu tedy je? Srov. § 45 OSŘ ve znění po 1. 7. 2009.

Rozhodnutí správního orgánu doporučuji označovat jako „akt“, nikoli jako „úkon“. Pojem úkonu se spíše používá pro označení podání účastníků řízení či ve smyslu soukromoprávního jednání (právní úkon). Obdobně bych nehovořil o projevu vůle správní orgánu, ale chceme-li již něco projevovat, pak spíše o *projevu kompetence*. Ostatně, to že správní orgán rozhoduje ve správním řízení, není výkonem jeho subjektivního práva, ale právě realizací kompetence. Správná je ovšem poznámka autora na str. 18 o tom, že soudní judikatura pojímá správní rozhodnutí v materiálním smyslu, čili že rozhodnutím je cokoli, co věcně zasáhlo do práv a povinností osoby.

Solidně je zpracována partie o podkladových rozhodnutích. V této souvislosti by autor mohl u obhajoby pohovořit o rozdílech mezi podkladovými a řetězícími správními akty.

Správný je poznatek autorův, že žalobní legitimaci dle § 65 odst. 1 SŘS může mít i osoba, která není účastníkem předchozího správního řízení. Velmi správně jsou popsány i možnosti výjimečně aktivní žalobní legitimace samotného správního orgánu.

Při čtení práce jsem nabyl dojem, že se její úroveň s přibývajícím počtem stránek stále zlepšuje. Kapitola o nepřípustnosti žaloby je velmi dobrá, s příležitostnými odkazy např. na řízení vedená podle páté části OSŘ. Totéž kapitola o kompetenčních výlukách.

Kapitola o náležitostech žaloby je intelektuálně zase slabší, ale to není chybou autora, ale popisným charakterem právní úpravy těchto náležitostí.

Po pravdě řečeno, moc jsem nepochopil vnitřní strukturu kapitoly č. 5 nazvané „Náležitosti žaloby“. Copak koncentrace řízení má něco společného s náležitostmi žaloby? V důsledku jistě ano, ale jako podkapitola mi to nepřijde organické. Nu, ale možná je to věc individuálního názoru, nelze to označit za chybu.

Dobrá je kapitola o odkladném účinku žaloby. Oceňuji zdroje, které k této části autor pojmul.

Dobrá je i kapitola o přezkoumání napadeného rozhodnutí. Mimochodem, zde je fakticky zodpovězeno, na co jsem se ptal shora – co bylo nejtěžším deficitem předchozí úpravy správního soudnictví v OSŘ.

3. Formální úroveň práce

Práce je pečlivě zpracována a neobsahuje množství chyb, které by vybočovalo z průměru. Zřejmě nějakou softwarovou chybou autorovi na mnoha místech vypadlo spojení písmen „tr“ v různých slovech.

Systematika práce je poměrně jednoduchá, s výjimkou úvodní pasáže pojmenované „úvod“ postupuje výklad podle systematiky platného soudního řádu správního. To je sice pochopitelné, zároveň to však autora dovedlo k jisté schematičnosti a popisnosti práce.

V dalším nemám proti formální úrovni práce námitek.

4. Celkové hodnocení práce

Práce je celkově zdařilá, dílčí výhrady jsem uvedl výše. Některé z nich necht' se pokusí autor rozptýlit u obhajoby.

5. Doporučení práce k obhajobě

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm velmi dobře.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Viz text shora.

Dále, podívejte se na aktuální novelu, sněmovní tisk č. 319, a seznamte se se změnami, které přináší směrem k Vámi komentovaným ustanovením. Je škoda, že práce na novelu nereaguje, ale chápu, že autora těsně minula, neboť byla schválena vládou dne 30. 3. 2011 a Poslanecké sněmovně předložena dne 11. 4. 2011. Přesto si ji mohl vyhledat již při sepisu či dokončování své diplomové práce v elektronické knihovně připravované vládní legislativy, v tzv. eKLEPu, který je zčásti veřejně přístupný (<http://eklep.vlada.cz>).

